

ŽIVA OBČESTVA

pot duhovnih poklicev

TEDEN MOLITVE
ZA DUHOVNE POKLICE

4.–11. maj 2014

ŽIVA OBČESTVA – POT DUHOVNIH POKLICEV

**TEDEN MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE
4.-11. MAJ 2014**

Živa občestva – pot duhovnih poklicev
Teden molitve za duhovne poklice, 4.–11. maj 2014

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-725-534.3

ŽIVA občestva – pot duhovnih poklicev : teden
molitve za duhovne poklice, 4.–11. maj 2014 / [zbral Ervin
Mozetič ; sodelavci člani molitvene skupine, mladinske
skupine, zakonske skupine, ŽPS, svetopisemske skupine,
katehistinje župnije Postojna]. - Ljubljana : Salve, 2014

ISBN 978-961-211-737-5

1. Mozetič, Ervin, 1963-
273129984

Zbral: Ervin Mozetič

Sodelavci: člani molitvene skupine, mladinske skupine, zakonske skupine, ŽPS,
svetopisemske skupine, katehistinje župnije Postojna

Lektorirala: Mihaela Zabukovec

Grafična priprava in tisk: Salve d.o.o. Ljubljana

Založba: Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada: 1150 izvodov

Uvodna beseda

Živo občestvo je Cerkev v malem, je skupina oseb, ki jih med seboj povezuje živa vera v vstalega Jezusa. Člani živega občestva so med seboj osebno povezani in sočutni. Če vse to za katero od župnijskih skupin ali drugih oblik povezovanja ljudi v župniji ne velja, potem ta ni živo občestvo, ampak zgolj skupina, ki svoje člane povezuje na osnovi njihovih osebnih interesov.

Papež Frančišek v apostolski spodbudi Veselje evangelija pravi: »Marsikje primanjkuje poklicanosti za duhovništvo in posvečeno življenje. Vzrok je pogosto pomanjkanje nalezljive apostolske gorečnosti v župnijah, tako da te poklicanosti ne navdušujejo in ne pritegujejo. Prave poklicanosti vzniknejo tam, kjer so življenje, gorečnost in volja, da bi Kristusa prinašali drugim. Celo v župnijah, kjer duhovniki niso zelo zavzeti in veseli, bratsko in vneto občestveno življenje verujočih prebuja željo, da bi se povsem posvetili Bogu in evangelizaciji. To se dogaja zlasti, če ta živa župnija stano vitno moli za poklice in ima pogum, da svojim mladim predlaga pot posebne posvetitve. Po drugi strani pa se danes kljub pomanjkanju poklicanosti jasneje zavedamo nujnosti boljše izbire duhovniških kandidatov. Semenišč ne smemo polniti na osnovi vsakovrstnih nagibov, še zlasti ne, če so ti nagibi povezani s čustveno negotovostjo ali iskanjem oblik oblasti, človeške časti ali gospodarske blaginje.«

Naj tudi pričujoče gradivo pomaga v nas zbuditi gorečnost in živa občestva, ki so pot duhovnih poklicev.

Ervin Mozetič
Voditelj Komisije za duhovne poklice koprskе škofije

Sporočilo papeža Frančiška za 51. Svetovni dan molitve za poklice 2014 11. maj 2014: 4. velikonočna nedelja

TEMA: POKLICI, PRIČEVANJE RESNICE

Dragi bratje in sestre!

1. Evangelij nam pripoveduje, da je: “Jezus obhodil vsa mesta in vasi ... Ko pa je zagledal množice, so se mu zasmilile, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj je rekel svojim učencem: ‘Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev’ ” (Mt 9,35–38). Te besede nas presenečajo, ker vsi vemo, da je najprej potrebno orati, sejati in obdelovati, da bi nato, ob pravem času, želi obilen pridelek. Jezus pa trdi, da je “žetev obilna”. Toda kdo je delal za takšne rezultate? Odgovor je samo eden: Bog. Očitno je polje, o katerem govori Jezus, človeštvo, smo mi sami. In učinkovita dejavnost, ki je obrodila “obilni sad”, je Božja milost ter občestvo z Njim (prim. Jn 15,15). Molitev, ki jo Jezus naroča Cerkvi, se torej nanaša na potrebo po povečanju števila tistih, ki služijo njegovemu Kraljestvu. Sveti Pavel, ki je bil eden teh “Božjih sodelavcev”, se je neutrudno posvečal stvári evangelija in Cerkve. Z zavestjo nekoga, ki je sam osebno izkusil, kako skrivnostna je Božja rešilna volja in kako je pobuda milosti v izvoru vsake poklicanosti, apostol spominja kristjane v Korintu: “Vi pa ste Božja njiva” (1 Kor 3.9). Zato se v naših srcih budi najprej čudenje obilni žetvi, ki jo more dati samo Gospod; nato hvaležnost za ljubezen, ki gre vedno pred nami; in končno, češčenje za delo, ki ga je naredil in ki zahteva našo svobodno privolitev v delovanje z Njim in zanj.

2. Mnogokrat molimo z besedami Psalmista: “On nas je naredil in mi smo njegovi, njegovo ljudstvo, čreda njegove paše” (Ps 100,3); ali: “Gospod si je izbral Jakoba, Izraela za svojo posebno lastnino” (Ps 135,4). In vendar smo Božja “lastnina”, ne v smislu lastnine, ki usužnjuje, ampak v smislu močne vezi, ki nas zedinja z Bogom in med seboj, v skladu z zavezo, ki traja večno, “ker vekomaj traja njegova dobrota” (Ps 136). V poročilu preroka Jeremija o poklicanosti, na primer, nas Bog spominja, da stalno bdi nad vsakim od nas, da bi se njegova beseda v nas izpolnila. Poslužuje se podobe mandljeve veje, ki izmed vseh prva vzcveti in naznani prerojenje življenja spomladi (prim. Jer 1,11–12). Vse prihaja od Njega in je Njegov dar: svet, življenje, smrt, sedanost, bodočnost, ampak — apostol nam zagotavlja — “Vi ste Kristusovi, Kristus pa Božji” (1 Kor 3,23). To torej razloži, da naša pripadnost Bogu pride po edinstvenem in osebnem odnosu z Jezusom, ki nam je podeljen s krstom od začetka našega prerojenja v novo življenje. Kristus nas stalno poziva s svojo besedo, naj položimo svoje zaupanje vanj in ga ljubimo “iz vsega srca, z vsem umom in z vso močjo” (Mr 12,33). Torej vsaka poklicanost, kljub vsej raznolikosti poti, vedno zahteva od vsakega izhod iz sebe samega, da se njegovo bivanje osredotoči na Kristusa in Njegov evangelij. Naj gre za poročeno življenje ali za oblike posvečenega življenja ali za duhovniško življenje, vsak mora preseči načine mišljenja in delovanja, ki niso v skladu z Božjo voljo. To je “izhod, ki nas vodi na pot češčenja Gospoda in služenja Njemu v naših bratih in sestrah” (nagovor Mednarodni zvezi vrhovnih predstojnikov, 8. maj 2013). Zato smo vsi poklicani k češčenju Kristusa v naših srcih (prim. 1 Pet 3,15), da se pustimo dotakniti impulzu milosti, ki je v semenu besede, ki mora rasti v nas in se spremeniti v dejavno služenje bližnjemu. Ni se nam treba bati: Bog spremlja delo svojih rok s strastjo in spretnostjo na vsaki stopnji življenja. Nikoli nas ne zapusti! Iz srca želi, da se izpolni Njegov načrt za nas, toda namerava ga doseči z našo privolitvijo in sodelovanjem.

3. Tudi danes Jezus živi in hodi v resničnosti vsakdanjega življenja, da bi se približal vsem, začeniši z najmanjšimi, in da bi nas ozdravil boleznimi in hibami. Sedaj se obračam k tistim, ki so razpoloženi

poslušati Kristusov glas, ki odmeva v Cerkvi, in razumeti, kaj je njihova lastna poklicanost. Vabim vas, da poslušate in sledite Jezusu, da se pustite notranje preoblikovati Njegovim besedam, ki so “duh in življenje” (Jn 6,63). Marija, Jezusova in naša Mati, tudi nam naroča: “Kar koli vam reče, storite” (Jn 2,5). Pomagalo vam bo, da se boste z zaupanjem udeležili potovanja občestva, ki more sprostiti najboljše energije v vas in okoli vas. Poklic je sad, ki zori na dobro obdelani njivi vzajemne ljubezni, ki postane medsebojno služenje, v kontekstu pristnega cerkvenega življenja. Noben poklic se ne rodi iz sebe in živi zase. Poklic teče iz Božjega Srca in vzklije v dobri zemlji vernega ljudstva, v izkušnji bratske ljubezni. Ali ni Jezus rekel: “Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj” (Jn 13,35)?

4. Dragi bratje in sestre, živeti “visoko mero navadnega krščanskega življenja” (prim. Janez Pavel II., apostolsko pismo *Novo Millennio Ineunte*, 31) pomeni, da včasih gremo proti toku in naletimo na ovire, zunaj in znotraj nas samih. Jezus sam nas opozarja: dobro seme Božje besede pogosto ugrabi hudič, ovirajo stiske, zadušijo posvetne skrbi in skušnjave (prim. Mt 13,19–22). Vse te težave nam morejo vzeti pogum in nas usmeriti, da pademo na navidezno bolj udobno pot. Vendar resnično veselje tistih, ki so poklicani, je v verovanju in doživljanju, da je On, Gospod, zvest, in da moremo z Njim hoditi, biti Njegovi učenci in priče Njegove ljubezni, odpreti naša srca velikim idealom in velikim stvarjem. “Gospod nas kristjanov ni izbral za majhne stvari; prizadevajmo si za velika načela. Stavite svoja življenja za zlahtne cilje!” (homilija pri sveti maši in podelitvi zakramenta svete birme, 28. april 2013). Prosim vas, škofje, duhovniki, redovniki in redovnice, krščanska občestva in družine, da usmerite pastoralo za poklice v to smer, da spremljate mlade ljudi po poteh svetosti, ki, ker so osebne, “zahtevajo pristno ‘vzgojo v svetosti’, ki jo je mogoče prilagoditi potrebam vsake osebe. Ta vzgoja mora povezati bogastvo tega predloga z vsemi tradicionalnimi oblikami individualne in skupinske pomoči, kot tudi z novejšimi oblikami podpore, ki jih ponujajo združbe in gibanja, ki jih priznava Cerkev” (*Novo Millennio Ineunte*, 31).

Pripravimo torej naša srca, da bodo “dobra zemlja“, da bodo poslušala, sprejemala in živela besedo in tako obrodila sadove. Bolj ko se zedinimo z Jezusom v molitvi, v Božji besedi, v evharistiji, v sakramentih, ki jih obhajamo in živimo v Cerkvi in v živem bratstvu, bolj bo v nas raslo veselje v sodelovanju z Bogom v službi Kraljestva usmiljenja in resnice, pravičnosti in miru. In žetev bo obilna, v sorazmerju z milostjo, ki jo krotko sprejemamo v naša življenja. S to željo in s prošnjo, da mólite zame, vam iz srca podeljujem Apostolski blagoslov.

V Vatikanu, 15. januarja 2014

Francišek

3. velikonočna nedelja, 4. maj 2014

SKRB ŽUPNIJE ZA PREPOZNAVANJE POKLICANOSTI IN POSLANSTVA

Uvod v mašo

Danes začenjamo teden molitve za duhovne poklice. Poziv k molitvi je naša trajna naloga. Jezus sam je namreč dejal: »Prositate Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev, kajti žetev je velika, delavcev pa malo.«

Zato smo kristjani dolžni moliti in prositi Gospoda žetve, da pošlje zadostno število dobrih, zvestih in velikodušnih delavcev.

Sveti papež Janez Pavel II. je dejal: »Nikoli ne nehajte moliti za duhovne poklice in za zvestobo tistih, ki so se že posvetili Gospodu in dušam.« Odgovorimo si na vprašanje: Kako izpolnjujemo v naši župniji to naročilo? Obžalujmo!

Nagovor

Sveti Janez Krizostom nam odkrije lepoto župnijske skupnosti, ko pravi, da je župnija zedinjenje duhov, soglasje duš, vez ljubezni in molitev duhovnikov. Katekizem Katoliške cerkve pa nam pove, da je župnija evharistična skupnost in srce liturgičnega življenja krščanskih družin, kraj molitve, sodelovanja pri svetem bogoslužju in medsebojne pomoči. Hudo je, če se vse skupaj zaključi za štirimi zidovi cerkve ali domačega doma. Po Jezusovem zgledu smo poklicani k nenehnemu potovanju k drugim. Prva Cerkev je glede tega zelo dejavna.

Marsikomu je edina skrb njegovega krščanstva, da naroči sveto mašo, da bo na tisti in tisti datum, da kolikor toliko obiskuje sveto mašo in moli. Biti kristjan pomeni, da mi ni vseeno, kaj se dogaja

z mojimi župljani. Preveč smo ujeti v ritem svojih težav, predani temu svetu. Premalo iščemo. Za duhovnika je slabo spričevalo, če obiskuje le ene in iste ljudi. Nekateri obiskujejo vse tiste družine, katerih otroci prejemajo zakramente. Seveda ne gre samo za vidne poti. Potuje naj vsaj naša molitev. Le-ta je pravzaprav temelj vsakega našega iskanja. Ob tem bomo po Božji milosti našli ljudi, ki se bodo velikodušno odločili in izbrali duhovni poklic.

Na direktno govorjenje smo vsi zelo občutljivi, toda prijazna beseda vedno odkrije pravo pot. Zato naj se vsak v župniji potruди, da bo otrokom oziroma vsakemu župljanu pomagal pri varovanju temeljnih vrednot življenja. Male pozornosti oblikujejo lepe življenjske poti mladega rodu. Naj nam vse to pomaga, da bomo globlje razumeli pomembnost vsakega malega koraka v vsakdanjem življenju.

Naše delo na župniji pa ves čas spremlja nekdo, ki nam je tako prepričljivo dejal, da nas ima rad. To je sveti papež Janez Pavel II. Ob prebiranju njegovega življenjepisa zajameš sapo, začutiš svoboden utrip življenja, najdeš školjko z biseri. Vse to, kar danes naš narod in ves svet občuduje pri njem, ima svoje korenine tudi v župniji, kjer je živel in tudi kot duhovnik kasneje deloval. Kako polne so bile njegove beležke, ko se je vračal po študiju v Rimu z obiska nekaterih župnij v Parizu, Belgiji, na Nizozemskem. Ni čudno, če je na svoji prvi župniji kot kaplan toliko časa namenil delu z mladimi, z njimi odhajal v hribe, stalno obiskoval bolnike, se družil z vsemi župljani. Vse to pa je potrjeval z obilico molitve in ljubeznivim podeljevanjem zakramentov.

Ideal, ki nas uči in vzgaja za večjo vnemo pri odločitvi mladih za duhovne poklice.

Župnija je torej kraj, kjer Gospod kliče v duhovniško in redovniško življenje, v svobodno izbrano neporočenost in v devišstvo iz ljubezni do Božjega kraljestva. Vsem, ki menijo, da imajo tak poklic, je Janez Pavel II. dejal: »Vztrajno molite, da boste prišli do potrebne jasnosti. Potem pa izrecite veseli Da.«

Bog mlade kliče tudi iz naše župnije. Mi jim pomagajmo in vztrajno molimo, da bodo prišli do prave jasnosti.

Kristus je Cerkvi poveril in zaupal, da bo Kristusa oznanjala vsem ljudem. Oznanjala po ustih, besedah in zgledih apostolov, škofov, duhovnikov, vernikov. Kristus noče, da bi oznanjali svoje poti, marveč njegovo pot. Da se ne bi človek preveč zagledal in hodil samo po poteh, ki jih sam določa in ki ne vodijo v nebesa, zato Cerkev v posameznih občestvih, župnijah tako vztrajno dviga glas. Ko zataji človek, ko zatajimo župljani, celotna Kristusova Cerkev v rokah še vedno drži kašipot, ki vodi zbeganega in izgubljenega človeka na pravo pot.

Sprašujem: Bi pomagali človeku, ki se je izgubil temnega in viharnega dne? Bi priskočili na pomoč tistemu, ki mu je življenje ubilo vsako upanje? Bi hoteli Kristusu pomagati še naprej odreševati ljudi in jih osrečevati z najbolj osrečujočo novico, da so odrešeni? Če je vaš odgovor da, potem vas Gospod vabi in vas jemlje v svojo službo, ker potrebuje vaše roke, ki bodo blagoslavljalje, vaša usta, ki bodo oznanjala, predvsem pa potrebuje vaše pripravljeno srce, ki bo ljubilo, kakor je ljubilo Njegovo.

Prosimo danes za našo župnijo, da bi bila čim bolj podobna željiam, ki jih je izrekel sveti papež Janez Pavel II.: »Župnija je krščanska skupnost, pred katero je svetel zgled Dobrega Pastirja in ki se zbira okrog svojega župnika in duhovnikovih sodelavcev. Zato vam pravim: Ljubite svoje duhovnike! Cenite jih, poslušajte jih, hodite za njimi. Vsak dan molite zanje. Ne pustite jih same, ne k oltarju ne v vsakdanjem življenju. Nikoli ne nehajte moliti za duhovne poklice in za zvestobo tistih, ki so se že posvetili Gospodu in dušam.«

Kot župljani imamo po besedah svetega papeža Janeza Pavla veliko nalogo! Jo bomo izpolnili?

Prošnje

Gospod Jezus, ti nas spodbujaš, naj prosimo za nove duhovne poklice. Ker zaupamo v tvoje usmiljenje, te iskreno prosimo:

1. Nebeški Oče, pomagaj papežu, škofom, duhovnikom, redovnikom in redovnicam, da nas bodo povezovali v dobroti in ljubezni ter nas utrjevali v veri.

2. Nebeški Oče, prosimo te za poklicane, naj svojo poklicanost živijo z vso vero in ljubeznijo.
3. Nebeški Oče, prosimo te za vse, ki v srcu čutijo Božji klic, naj se ne bojijo odgovoriti nanj.
4. Nebeški oče, ozri se na naše preizkušene brate in sestre, naj v Tebi dobijo moč in smisel za prenašanje trpljenja.
5. Nebeški Oče, povrni vsem rajnim duhovnikom, redovnikom in misijonarjem in vsem, ki so nam oznanjali tvojo dobroto, z večnim plačilom v nebesih.

Jezus, usliši prošnje svojega ljudstva. Daj nam novih, dobrih in velikodušnih duhovnih poklicev, da se bo tvoje veselo oznanilo širilo med nami. Ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

Uvod v Očenaš

Posebno lepo je biti zbran pri Gospodovi molitvi, ko si povezan s celim svetom, z ljudmi trdnega upanja, vere. Oče nas uslišuje. Njemu ni prikrit noben naš trenutek. Zahvalimo se danes Gospodu za Njegovo zvestobo in ga prosimo za trdno vero v vseh naših župnijskih skupnostih.

Ponedeljek, 5. maj 2014

ŽPS – POMOČ POSAMEZNIKU PRI PREPOZNAVANJU LASTNE POKLICANOSTI

Uvod v mašo za otroke

Župnijski svet je skupina župljanov, ki pomaga župniku pri vodenju župnije. Župnijski pastoralni svet sprejema vse pomembne odločitve v življenju župnije in sprejema določene zadolžitve, ki iz načrtov izhajajo. Prosimo za člane naših Župnijskih pastoralnih svetov, da bodo razmišljali in naredili načrt, kako podpirati in prepoznavati duhovni poklic v našem okolju!

Uvod v mašo za odrasle

Neki župnik je menda vprašal slavnega igralca, kako je to, da kadar igralec spregovori, vsi prisluhnejo, ko govori duhovnik, pa malokdo. Igralec je odgovoril: To je zato, ker igralec govori o izmišljenih stvareh, kakor da bi bile resnične, duhovniki pa o resničnih stvareh večkrat govorite, kot da so izmišljene! Seveda se ta povedana misel tiče najprej duhovnikov, prepričan pa sem, da hoče veliko povedati vsem Jezusovim učencem, posebej še tistim, ki jih je naše občestvo izvolilo, da bodo pomagali pri tem, kako bo naša župnija bolje oznanila Jezusovo in naše vstajenje, kako bo čim bolj opravi-la največje delo na zemlji, Božjo službo, in kako bo izpolnjevala zapoved ljubezni. To so dejansko največje resničnosti. Priznamo pa, da nas večkrat puščajo hladne, kakor da ne bi bile resnične. Poslani smo v svet, da mu razodenemo to resnico, pa je v vseh nas večkrat premalo duha. Zato se moramo znova in znova napolnjevati z resnico. Prosimo danes za člane naših ŽPS, da bi vedno govorili in ži-

veli prepričljivo in tako pomagali posamezniku pri prepoznavanju lastne poklicnosti. Če nismo prepričljivi, obžalujmo!

Prošnje

Gospod, na oltar prinašamo svoje prošnje, saj je potrebno mnogo truda, dobre volje in odpovedi, da se oblikujemo drug z drugim. Prosimo te, poslušaj naše prošnje:

1. Daj nam luč razuma in okrepi našo voljo, da bomo kot člani ŽPS živeli za druge in zanje znali dajati tudi svoje življenje.
2. Gospod Jezus, izmed mnogih si nas izbral, da bi bili tvoji sodelavci kot člani ŽPS, naj bomo do vseh dobrohotni in velikodušni.
3. Gospod Jezus, v nas je toliko vasezaverovanosti, naj rodimo sadove iskrenega sodelovanja z vsemi, ki si prizadevajo za dobro.
4. Gospod Jezus, podpiraj našega papeža in vesoljno Cerkev, da bo vedno znova odgovarjala na izzive današnje družbe!
5. Gospod Jezus, ti si nas izbral, da smo tvoji in od nas zahtevaš, da te ljubimo, ohranjaj nas in nas krepčaj z močjo svojega Duha!

Gospod Jezus Kristus, sprejmi te naše prošnje kot izraz naše globoke zavesti odgovornosti pred teboj in pred vsem svetom. Daj, da bomo vedno znali odgovarjati na tvojo ljubezen z ljubeznijo, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Torek, 6. maj 2014

MOLITVENA SKUPINA – POMOČ PRI PREPOZNAVANJU POKLICANOSTI

Uvod v mašo za otroke

Danes goduje sveti Dominik Savio, zavetnik ministrantov. *Nekoč je bil ministrant zastopnik zbranih vernikov, kaj pa danes?* Nekateri menijo, da ta služba ni več potrebna, saj pri bogoslužju sedaj vsi sodelujemo. Naj tudi v naši župniji postane ministrantska služba izziv nam otrokom in mladim, da se bomo lažje srečali z Gospodom in mu služili z veseljem!

Uvod v mašo za odrasle

V današnjem svetu, v katerem človek izgublja lastno identiteto, v katerem je zanemaril osnovne vrednote življenja, osebne poklicanosti in poslanstva, je še kako potrebno govoriti o poklicanosti in duhovnih poklicih. Slednji so potrebni tudi zato, da bodo na svojski način oznanjali in pričevali za splošno človeško in krščansko poklicanost. Takšnih pričevalcev potrebuje današnji svet.

Molitev more izprositi tiste drže zaupanja in predanosti, ki so potrebne, da izrečemo svoj lastni da ter premagamo strahove in negotovosti in odgovorimo na Božji klic. Vsak duhovni poklic se rojeva iz molitve. Molitev je ena najbolj množičnih poti za ustvarjanje nove občutljivosti, čuta in nove kulture duhovnih poklicev. Vsaka molitvena pobuda v župniji, pa naj bo bogoslužna, občestvena, osebna, družinska, ima molitveno vrednost, obenem pa je šola molitve.

Bodimo odprti za razne molitvene spodbude. Podpirajmo že ustaljene molitvene skupine. Ustanovljajmo nove molitvene skupine, ki bodo imele za nalogo molitev za nove duhovne poklice.

Pomembno je samo to: trkajmo, trkajmo, trkajmo skupaj na vrata Gospoda žetve. Če premalo trkamo, obžalujmo!

Prošnje

Bratje in sestre, strmimo nad skrivnostjo poklicanosti v življenje. Bog je naš stvarnik in sopotnik v življenju, počastimo ga in molimo: **HVALA IN SLAVA TEBI, GOSPOD.**

1. Za tvoj večer sklep, da prihajaš med nas v molitvi, saj si rekel, kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.
2. Za vero, ki jo v srcih poklicanih krepiš in vzgajaš, da je mogoče odgovoriti na tvoj klic.
3. Za vse naše ministrante, ki so tvoji prijatelji in te hočejo sprejeti ter odgovarjajo na tvoj klic.
4. Za vse ljudi, ki se trudijo, da bi živeli v ljubezni in bratskem sožitju.
5. Za vse, ki so pripravljeni pričati za zvestobo veri, tako da molijo za nove duhovne poklice in so člani molitvenih skupin.

Tebi, naš Gospod in Bog, gre vsa čast in zahvala, da si nas odrešil in posinovil po Jezusu Kristusu, ki je postal naš brat in s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Pozdrav miru

»Kjer je Bog, je ljubezen.« Kadar ljubimo, zmoremo moliti, odpuščati in ob tem občutiti in doživljati posebni mir ter ga obenem podarjati tudi drugim. Zato si podajmo roke – naj preko naše odprte in ljubezni polne molitvene dlani ter iskrenega stiska roke tudi mi odpuščamo in podarjamo mir ter tako izpolnjujemo poslanstvo, ki nam ga je namenil Bog.

Sreda, 7. maj 2014

**SVETOPISEMSKA SKUPINA – BRANJE SVETEGA PISMA –
SPODBUJA LJUBEZEN DO BRANJA SVETEGA PISMA IN S
TEM PREPOZNAVANJE POKLICANOSTI.**

Uvod v mašo za otroke

Danes razmišljamo o Svetem pismu. Sveto pismo so napisali pisatelji, ki jim je narekoval Bog. Po Svetem pismu nam govori Bog. Sveto pismo je knjiga, ki nas vabi, da vzamemo Boga in Jezusa zares. Če hočemo biti njegovi prijatelji in ga slišati, moramo večkrat vzeti v roke Sveto pismo. Obžalujemo, če ga premalokrat vzamemo v roke!

Uvod v mašo za odrasle

Kaj beremo danes ? Kaj vse nam je ponujeno ? Kako izbiramo ? Po okusu, zaradi dobrih fotografij, informacij?

Knjiga vseh knjig in Božja knjiga, ali jo imamo na knjižni polici? Zakaj prebirati Božjo besedo, Sveto pismo? Je v nas želja po duhovnem bogastvu, je hrepenenje, da spoznamo, kako so predniki doživljali Boga in kaj se lahko naučimo za življenje?

Sveto pismo daje odgovore na mnoga vprašanja, če želimo o njih razmišljati. Prebudimo željo za branje Svetega pisma. Sveto pismo se ne bo odprlo samo. Naše roke ga bodo. To izvira iz naše želje po Božjem, po lepem in svetem. Na ta dan se posebej spomnimo, da nam je Bog podaril Sveto pismo v duhovno spodbudo, da se pri njem okrepčamo in se iz njega učimo živeti polno krščansko življenje in s tem pripravljamo tla za nove duhovne poklice. Obžalujemo, če premalo vzamemo to knjigo vseh knjig v roke!

Prošnje

Gospod Jezus Kristus, v nas je veliko razklanosti, nejasnosti, pomagaj nam, da vedno najdemo tisto držo, ki nas ne bo ločila od Očeta, zato poslušaj naše prošnje:

1. Gospod, naj sveta Cerkev po krstu in Božji besedi prerodi vse narode v tvoje otroke.
2. Gospod, prosimo te za papeža in škofe, da bi z močjo in vne-
mo Svetega Duha vodili tvojo Cerkev.
3. Gospod, naj bomo tvoji kristjani vsem ljudem zvesti pričevalci tvoje odrešujoče ljubezni.
4. Gospod, blagoslavljaljaj delo in napore vseh, ki so se na pose-
ben način posvetili misijonskemu delu.
5. Gospod, poživi našo vero, razvnemi ljubezen do Svetega pi-
sma, ki je knjiga Božjega klica, in daj, da bodo tudi danes
med nami zoreli duhovni poklici.

Gospod Bog, naš Oče, daj, da bi vsi ljudje spoznali njega, ki je vsem Pot, Resnica in Življenje, Jezusa Kristusa, tvojega Sina, našega brata, ki s teboj in Svetim Duhom živi sedaj in vekomaj. Amen.

Molitev po obhajilu

Gospod, hvala ti, ker prihajaš k nam v naša srca, tudi s svojo Božjo besedo. Hvala, ker nam odpuščaš, nas ozdravljaš in ker tudi danes delaš v nas čudeže. Gospod, hvala ti, ker po Božji besedi tudi danes kličeš v duhovne poklice. Amen.

Četrtek, 8. maj 2014

MOLITEV PRED NAJSVETEJŠIM – JEZUS POD PODOBO KRUHA NAS SPREMINJA IN DA MOČ POKLICANIM.

Uvod v mašo za otroke

Jezus je med nami navzoč pod podobo kruha in vina. Na začetku maše se vprašajmo, kakšen je naš odnos do svetih podob? Kako pristopamo k obhajilu? Kako častimo Jezusa v tabernaklju? Kako spoštujemo duhovnike, saj po njihovih rokah prihaja Jezus na oltar? Če nismo bili dovolj spoštljivi, to obžalujmo in sklenimo, da se bomo poboljšali!

Uvod v mašo za odrasle

Danes smo se zbrali ob oltarju, da počastimo Jezusa pod podobo kruha in vina. Na oltarni mizi se med vsako mašo neposvečena hostija v duhovnikovih rokah spremeni v Jezusovo telo, vino pa v njegovo kri. Če premalo častimo Jezusa pod podobo kruha in premalo molimo za poklicane, da bi se odzvali Jezusovemu vabilu v duhovne poklice, obžalujmo in sklenimo, da bomo bolj zavzeto častili Jezusa v Najsvetejšem zakramentu in ga prosili, naj da moč poklicanim!

Zedinimo se v molitvi z upanjem, da nas bo Bog uslišal:

1. Za Cerkev po svetu in v Sloveniji, naj na poti proti Tebi preobraža vso človeško družino!
2. Za vse tukaj zbrane, da nam bo obhajanje evharistije vedno znova spodbuda za zvestejšo hojo za Kristusom, saj si dal zagotovilo, da kdor tebe uživa, ne bo nikoli lačen in nikoli žejen.

3. Za vse redovnice in redovnike, da bi v evangeljskih svetih, ki so se jim zaobljubili, vedno bolj odkrivali tebe in tako tudi drugim kazali pot k tebi.
4. Za vse škofe, duhovnike, redovnike in redovnice, pomagaj jim, da ne omahnejo v svoji zvestobi Kristusu in predanosti bratom in sestram.
5. Za vse poklicane, daj jim moči, da velikodušno sprejmejo tvoj načrt.

Gospod Bog, po Jezusu Kristusu si nas poklical v svojo Cerkev, da bi se po nas razodevali svetu tvoja dobrota in tvoja ljubezen. To obhajanje Evharistije naj nam da moči, da zaživimo življenje Jezusa Kristusa, ki je med nami sedaj in vekomaj. Amen.

Zahvala po obhajilu za otroke

1. Jezus, hvala ti, da imamo dovolj hrane in ne trpimo lakote.
2. Hvala ti, da ima naša župnija duhovnika, ki mašuje in nam pri obhajilu deli pravi kruh iz nebes.
3. Hvala, ker zagotavljaš večno življenje vsem, ki se hranijo s svetim obhajilom.

Petek, 9. maj 2014

MLADINSKA SKUPINA – POMAGA PREPOZNAVATI POKLICANOST

Uvod za mlade

Biti mlad je eno najbolj razburljivih obdobij vsakega posameznika. Saj hkrati kot najstnik vem zelo malo, ampak po drugi strani se mi zdi, kot da lahko osvojim celoten svet in mi nihče ne more soliti pameti in mi govoriti, kaj je prav zame! In zato je to čas, ko vsak mlad odkriva in oblikuje svoje glavne poglede na svet, katerih se bo potem držal večino svojega življenja! Zato je ta čas tako pomemben, da je zgrajen na pravih temeljih!

Današnja družba in veliko mladih je usmerjenih samo v zabavo in da uživaš vsak trenutek, z zelo malo pomisleka na jutri ali prihodnost. Vendar si mi želimo ponuditi mladim alternativo, kako naj preživljajo svoj čas. Zato je mladinska skupina namenjena vsem mladim, ki bi radi spoznali krščanske vrednote življenja in se poučili, kaj nas uči Sveto pismo o nas samih in svetu okoli nas. Molite za nas mlade, da bi znali odkrivati srečo medsebojnega prijateljstva in prijateljstva z Jezusom.

Uvod za odrasle

Škoda bi bilo, če bi kdo mislil, da za mlade v raznih ustanovah, skupinah in združenjih ni potrebno moliti. Prav tako smo potrebni molitvene podpore. Bog, "Gospodar žetve", potrebuje različnih žanjcev, duhovnikov in redovnikov, pa tudi dobrih očetov in mater, dobrih izobražencev, ki bodo zmogli ponovno evangelizirati svet kulture, znanosti, gospodarstva, politike, vzgoje, izobraževanja, zdravstva in še marsikaj. K vsemu temu pa lahko precej pripomo-

rejo mladi. Seveda, če bomo delali po Božji volji in bo Bog blagoslovjal naše delo. Tukaj pa ima molitev prvo in osrednjo vlogo.

Prošnje

Bog prihaja vedno, saj je dejal, da je njegov Sin Jezus pot, resnica in življenje, zato ga iskreno prosimo: GOSPOD JEZUS, TI POSTANI NAŠE ŽIVLJENJE!

1. Bog, izgubljam se v množstvu jalovih misli, modrovanj in vsakršnih miselnih obrazcev ...
2. Bog, naši mladi so siti praznih besed in obljub, žejajo po preprostih gibih dejavne starševske ljubezni ...
3. Bog, spoznavamo svojo nesposobnost sprejeti resnico ...
4. Bog, doživljamo radost in veselje, da se ne utruiš klicati v svojo službo in nam tako prinašati veselo sporočilo ...
5. Bog, polni hvaležnosti in iskrenega veselja zremo v prihodnost, ki jo bomo gradili povezani s teboj ...

Gospod Jezus Kristus, postani naša pot, resnica in življenje, da bomo tudi danes svetu odkrivali pravi obraz, obraz plemenitega in poduhovljenega človeka, ki je tvoj obraz, tukaj in v večnosti, kjer živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Molitev mladega po obhajilu

Gospod. Včasih tudi sam/-a kritiziram Cerkev, svojo družino ali skupino, v kateri sodelujem. Zavedam pa se, da niso niti moja družina niti skupina niti Cerkev moja prava opora, ampak si to le ti, moj Bog. In hrepenenje po tebi ne vzbudi le izpolnitve, ampak tudi razočaranje.

Hrepenenje je samo moje. In z mojim hrepenenjem po tebi si v meni že prisoten. Razočaranja v skupnosti so pomembna, da svojega življenja ne gradim na prijetnem občutku sodelovanja, ampak na tebi, moj Bog.

Čustva so krhek temelj za moje življenje. Razočaranja me prisilijo, da odkrivam resnični temelj svojega življenja: tebe, svojega Boga. Zate gre, moj Bog. Popolna skupnost in skupnost, ki me razočara – oboje me vedno bolj vodi k tebi, da postaneš temelj mojega življenja. Da živim v tebi in v tebi najdem izpolnitev svojega hrepenenja.

Sobota, 10. maj 2014

MOJE MESTO V ŽIVEM OBČESTVU – JEZUS JE HODIL OD MESTA DO MESTA IN SE NI NAVELIČAL, KAJ PA JAZ?

Uvod za otroke

Se kdo sprašuje, zakaj smo spet tukaj, zakaj smo v cerkvi? Odgovor je preprost: ker smo prišli k Jezusu, našemu Prijatelju, ker si želimo njegove bližine, ker je Jezusova bližina človeka vedno bogatila. Potrudimo se, da bo ta maša obnovitev in poglobitev prijateljstva z Jezusom.

Uvod za odrasle

Cerkev v naši družbi je pod napadom. Prikazuje se jo kot Cerkev afer v povezavi s spolnostjo, denarjem, lažmi. Kot da je Cerkev samo to. Vse to je odvrnilo pogled od tistega, ki prevladuje in govori o preprosti vsakodnevni in najbolj vsakdanji veličini Cerkve, ki živi svoje poslanstvo in požrtvovalno, sveto življenje. Cerkev, ki živi iz Kristusa, za Kristusa, oznanja evangelij, zanj pričuje, misijonska Cerkev. »Danes vsi gledajo, le nekateri vidijo.« Tako je tudi s pogledom na Cerkev in Kristusa. Kdor gleda, sodi; kdor vidi, razume, da je onstran vseh (tudi grešnih) realnosti ogromno dobrega. Kdo sem jaz v tej Cerkvi? Kaj je moja iskrena in zahtevna drža in mesto v Cerkvi, do Cerkve? Kdo je moja Cerkev? Jezus ni iskal najboljših ljudi, da bi začel grditi svojo Cerkev. Izbral je Petra, ki ni bil idealen človek. Zatajil ga je. Tudi sam Peter reče: »Pojdi od mene, sem grešen človek!« A Jezus odgovori: »Iz tebe bom naredil ribiča ljudi.« V tej Cerkvi Jezus uresničuje kraljestvo in uresničuje svetost.

Prošnje

Dobri Jezus, radi bi okrepili prijateljstvo s teboj. Prisluhni nam, ko prosimo zase in za vse ljudi na svetu:

1. Za vse nas, da bi z vsem srcem zaupali in verovali v Boga.
2. Za vse otroke in mlade, da bi sprejeli Jezusa za svojega velikega prijatelja.
3. Za naše vzgojitelje, starše, katehete, duhovnike, da bi bili otrokom vedno dober zgled povezanosti z Bogom.
4. Za vse trpeče in bolne, da ne bi nikoli imeli občutka, da jih je Bog zapustil.
5. Za vse pokojne, ki so nam še danes zgled lepega odnosa z Bogom, naj živijo večno prijateljstvo s teboj v nebesih.

Dobri Jezus, hvala ti, da si nas poslušal v naših prošnjah. Tvoje uslišanje naj nam krepí zaupanje in vero vate, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Uvod v pozdrav miru

Vsako prijateljstvo nas osrečuje in nam daje voljo do življenja. Podajanje rok naj okrepí naše prijateljstvo z Jezusom in utrdi našo medsebojno povezanost.

Nedelja, 11. maj 2014

NEDELJA DOBREGA PASTIRJA

Uvod za otroke

Kaj ima pastir v svojih rokah? Palico. Seveda, palico! Čemu? Da pretepa ovce, da grozi čredi? Ne. Ima jo zato, da čredo varuje pred volkovi in drugimi nevarnostmi, da kaže čredi pot, po kateri naj hodi.

Zakaj govorimo o pastirju? Zato ker danes obhajamo nedeljo Dobrega pastirja. Ta Dobri pastir je Jezus, saj se je sam primerjal s pastirjem, kar bomo slišali v evangeliju. Še prej pa premislimo, kakšne ovce smo. Takšne, ki ga poslušajo in ubogajo? Ali pa se mu morda skrivamo, bežimo proč od njega?

Uvod za odrasle

Danes praznujemo nedeljo Dobrega pastirja, svetovni molitveni dan za duhovne poklice. Jezus je pastir, mi čreda. To se v današnjem času sliši tako nenavadno: nekdo nas čuva, išče, če se izgubimo. Pa vendar! Kako dobro dene misel, da nas Gospod vedno išče, četudi se mu tolikokrat oddaljimo.

Nagovor

Svetovni molitveni dan za duhovne poklice je priložnost, da lahko več časa posvetimo tudi razmišljanju o duhovnih poklicih v našem narodu. Vedno bolj čutimo, da imamo premalo poklicev, da je vedno manj duhovniških kandidatov in se moramo zato resno zamisliti o slovenski Cerkvi v tretjem tisočletju. Zakaj se le redki odločajo za duhovni poklic? Kaj jih ovira pri takšni odločitvi?

Hoja za Jezusom prinaša s seboj človekovo odločanje ne le za ali proti Bogu, ampak tudi proti določenim ustaljenim navadam, načrtom, pričakovanjem. Zato odločitev za Jezusa prinaša določen razdor med ljudi: starši delajo ene načrte, otroci pa druge, kar navadno privede do določenih konfliktov. Gotovo da niso redki primeri, kjer odločitev za duhovni poklic lahko pripelje do večjih ali manjših konfliktov, kar se še posebej čuti tam, kjer je v družini le en otrok ali pa dva. Prvi odgovor se torej glasi: dokler se bodo družine odločale za enega ali dva otroke, bodo duhovni poklici gotovo upadali. Dokler se ne bomo velikodušno odločali za življenje, se bomo kot narod statistično manjšali. Duhovni poklici namreč zorijo tam, kjer življenju ne postavljamo meja, kjer se življenja veselimo kot Božjega daru.

Drugi razlog, da se redki odločajo za duhovne poklice, je dejstvo, da ta poklic zahteva neoženjenost in ne prinaša poklicne kariere. Družba, v kateri živimo, pa postavlja v ospredje kariero in različne oblike uživanja. Skratka, tam, kjer je osnovni princip »privošči si, saj samo enkrat živiš«, ne morejo zoreti duhovni poklici. V takem kulturnem ozračju je vsak, ki se odloči za duhovni poklic, označen kot neumen in tisti, ki beži pred pravim življenjem.

V takem, Cerkvi nenaklonjenem ozračju pa duhovni poklic prinaša s seboj še neko posebnost. Duhovni poklic namreč ni eden od poklicev, za katere se človek odloča po svobodni izbiri, ampak gre za Božjo izbiro in Božji klic.

Duhovni poklic predpostavlja vero v Boga. Brez vere tak poklic nima osnove, je na trhljih tleh in se ob prvi manjši duhovni krizi sesuje kot hiša iz igralnih kart.

Duhovni poklic tudi predpostavlja zaupanje v Boga. Bog je tisti, ki kliče in kogar pokliče, mu tudi naklanja potrebnih milost in predvsem mu zagotavlja svojo ljubezen. Za mladega človeka je prvi problem že sama vera: kako težko je verovati v svetu, ki tako obožuje materialni uspeh in dober standard. Težava zvestobe je povezana tudi z okoliščinami, ko ljubljena oseba ni vidna s človeškimi očmi. Boga ne vidimo, ga ne otipamo, kot se dotakne avtomobila, ki je parkiran na dvorišču. Ali kot nam govori evangelij: kdor ima rajši očeta ali mater ali hišo ali avto ali veliko vsoto na bančnem računu,

ni mene vreden. Duhovni poklic je namreč povezan s križem, z odpovedmi in z jasno odločitvijo za Boga, kar pa je v družbi, ki ima verske vrednote za zastarele, skorajda nemogoče. Bog namreč zahteva določeno odpoved sebi in predanost poslanstvu, ki ga Bog človeku zaupa. Biti na razpolago ljudem 24 ur, če je to potrebno, in pri tem biti negotov tudi glede materialne eksistence, ko različne obnove cerkva in kapel sproti praznijo blagajno, ni enostavna odločitev. Kljub tem različnim oviram, ki sem jih navedel, pa Bog ne neha klicati tudi danes. Duhovni poklici govorijo v prid dejstvu, da nas ima Bog rad in ni zdvomil nad nami, kljub temu da smo se v mnogih stvareh precej oddaljili od njega. Bog kliče in bo še vedno klical, ker je v našem narodu ostalo še dovolj vere, ker imamo radi Marijo in ona je naša priprošnjica pri Bogu. Ona moli z nami in prosi za nove poklice, da naš narod ne bi propadel tako v verskem kot moralnem smislu.

Bog vedno kliče v pravem času, pravi trenutek, osebo, ki se navadno ne čuti vredna tega poklica in se zato na različne načine izgovarja. Duhovni poklic je sicer dar, ki ga ni mogoče nikoli zaslužiti in dovolj dobro poplačati. Bog jemlje človeka zares in pričakuje, da poklicani odgovorno sprejme Božjo ponudbo. Bog je sicer sposoben čakati, vendar Bog ne pošilja svoje milosti vse življenje. Če človek ne vzame Božjega klica zares in se stalno upira, lahko v določenem trenutku Bog preneha s svojimi milostmi. Človekov »ne« je namreč nezaupnica Bogu. Človek tako po svoji krivdi ali po krivdi drugih ljudi zapravi svoj poklic. In to je velika škoda. Ljudje, ki so zapravili svoj poklic, stalno čutijo slabo vest in v življenju niso zadovoljni in srečni.

Kaj storiti, da bi mladi lažje prisluhnili Božjemu klicu in veliko-dušno odgovorili?

Gotovo veliko pripomore vsakdanja molitev za duhovne poklice, saj nam Jezus pravi, da je žetev velika, delavcev pa malo, zato naj prosimo gospodarja žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev. Mi, ki smo v duhovnih poklicih, se zavedamo, da sta naš poklic in naša zvestoba podprta s številnimi molitvami mnogih ljudi. Zato se ob tej priložnosti zahvaljujem vsem vam, ki molite za duhov-

nike, redovnike in redovnice, kajti zavedajte se, da Bog vaše molitve bogato plačuje že sedaj, še bolj pa v prihodnjem življenju. Potrebna sta tudi vera in zaupanje vseh nas, da Bog tistega, ki trka in prosi, ne pusti brez odgovora. Naša vera in močno zaupanje v Boga sta garancija, da bomo imeli dovolj delivcev Božjih skrivnosti. Poznamo pregovor, ki pravi: »Po duhovnikih vera gor ali dol!« V stavku se skriva delček resnice, zato molimo za vse tiste, ki sledijo Božjemu klicu, da ostanejo zvesti, kajti samo tako bo Kristus še naprej živ v svetu in v našem narodu.

Prošnje

Gospod Bog, tvoj Sin je Dobri pastir, ki za nas daje večno življenje. Potrebuje pa sodelavcev, zato poslušaj naše prošnje:

1. Gospod, dal si nam papeža, škofove in duhovnike, da nas vodijo v tvojem imenu. Pomagaj jim, da bodo kot pastirji, ki požrtvovalno skrbijo za zaupano jim čredo.
2. Gospod, dal si nam tudi ljudi, ki v naši državi skrbijo za naše zemeljsko blagostanje. Pomagaj jim, da bodo opravljali svoje delo odgovorno in pošteno.
3. Gospod, naša Cerkev potrebuje veliko novih in gorečih duhovnikov. Pokliči jih tudi iz naše župnije in jim pomagaj, da bodo velikodušno odgovorili na tvoj klic.
4. Gospod, mnogi ljudje so kakor ovce brez pastirja: sami, ranjeni, bolni, zapuščeni, zgubljeni. Usmili se jih in jim pomagaj tudi po naših rokah.
5. Gospod, mnoge družine so danes v stiski ali celo razbite. Prosimo te, vrni jim zaupanje, medsebojno spoštovanje in razumevanje.

Gospod, klicati pomeni stvariteljsko poseči v življenje neke osebe. Pomeni ustvariti novo osebnost. Poseži v poklicane s stvariteljsko močjo svojega Sina, ki živi in kraljuje vekomaj. Amen!

Uvod v darovanje

Otroci prinesejo pastirsko palico in preberejo besedilo, nato ministranti prinesejo darove za mašo.

Nebeški Oče, prinesli smo palico. Nekateri se s palicami pretepajo in je zanje znamenje nasilja. Kdor zmaga, lahko ukazuje in gospoduje nad premaganim. Nas pa naj ta palica spominja, da je tvoj Sin, Jezus Kristus, Dobri pastir, ki nas varuje pred vsako nevarnostjo. Hkrati ti želimo obljubiti, da ne bomo podobni uporni čredi, ampak bomo z veseljem šli za Jezusom po poti, ki nam jo kaže po naših starših, duhovnikih in drugih vzgojiteljih.

Molitvena ura za nove duhovne poklice za otroke

Pesmi

- Jezus moj, ljubim te
- Veruj v Boga
- Ko Jezus je začel učiti
- Živo verjem Jezus v te

Znamenja

- Najsvetejše
- Križ

Potek molitvene ure

Pesem: *Jezus moj, ljubim te*

Jezus moj, ljubim te!

Bolj kot vse drugo ljubim te!

Vse, kar je v meni, naj prepeva ti:

Jezus moj, ljubim te!

Jezus moj, hvalim te ...

Jezus moj, molim te ...

Jezus moj, kličem te ...

Jezus moj, iščem te ...

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Hvaljeno in češčeno naj vedno bo presveto Rešnje telo.

Zdaj in vekomaj. Amen.

Duhovnik (katehet/katehistinja) ali eden od večjih otrok prebere evangeljski odlomek.

»Imamo različne milostne darove, pač po milosti, ki nam je bila dana. Če ima kdo dar preroštva, naj ga uporablja v skladu z vero. Kdor ima dar služenja, naj ga uporablja za služenje. Kdor ima dar učenja, naj uči. Kdor ima dar spodbujanja, naj spodbuja. Kdor daje, naj daje širokosrčno. Kdor je predstojnik, naj ga odlikuje vestnost. Kdor izkazuje usmiljenje, naj to dela z veseljem.« (Rim 12,6–8)

Duhovnik (katehet/katehistinja)

Apostol Pavel nam hoče povedati, da ima vsak od nas kakšen poseben dar, posebno sposobnost. Bog nam je dal ta dar, da bi bilo z njim lepše naše življenje, da bi lahko pomagali drugim in jih razveseljevali. Vabi nas, da svoje darove odkrijemo, jih razvijamo in se jih veselimo. Te darove smo dobili tudi zato, da z njimi pomagamo naši župniji, da bi bila bolj živa in tebi všeč. Dar lepega glasu bi se moral najprej razlegati v naši domači cerkvi. Za to, da tako dobro obvladaš kakšen instrument, se lahko pri sveti maši zahvališ Bogu tako, da tam nanj zaigraš.

Otrok: Gospod Bog, pomagaj nam, da se bomo svojih sposobnosti vedno veselili in z njimi razveseljevali tudi druge.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Dobri Jezus, prosim, pomagaj nam premagati lenobo, zaradi katere pogosto zanemarjamo darove, ki si nam jih dal.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Jezus, darove si nam dal zastonj. Pomagaj nam, da bi jih znali prav in nesebično deliti z vsemi ljudmi.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Dobri Bog, hvala ti, da smo pri krstu postali tvoji otroci. Pomagaj nam, da tega nikoli ne pozabimo.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Dobri Jezus, v dar se nam daješ pri vsaki sveti maši. Pomagaj nam, da bi radi prihajali na tvojo gostijo.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

Duhovnik (katehet/katehistinja)

Pri krstu smo postali tudi Jezusovi bratje. Kakor on želimo tudi mi imeti radi Boga in vse ljudi, zlasti še tiste, ki so žalostni, razočarani, bolni, osamljeni. Sedaj zanje molimo tisto molitev, ki nas jo je naučil sam Jezus.

Vsi: Oče naš ...

Pesem: Veruj v Boga

*Veruj v Boga, veruj v Boga.
Dal ti bo prečudovite stvari,
zato veruj v Boga.*

Upaj ...

Moli ...

Ljubi ...

Hvali ...

Slavi ...

Duhovnik (katehet/katehistinja)

»Odklanjajte zlo, oklepajte pa se dobrega.
Drug drugega ljubite z bratovsko ljubeznijo.

Tekmujte v medsebojnem spoštovanju. Ne popuščajte v vnemi, temveč bodite goreči v duhu, služite Gospodu. Veselite se v upanju, potrpite v stiski, vztrajajte v molitvi, bodite soudeleženi v potrebah svetih, gojite gostoljubje. Blagoslavlajte tiste, ki vas preganjajo, blagoslavlajte in ne preklinjajte jih. Veselite se s tistimi, ki se veselijo, in jokajte s tistimi, ki jočejo.« (Rim 12,9b–15)

Večji otrok

Pavlova navodila veljajo za vsakega, za nas, posebej pa za naše starše. Ob starših se lahko otroci učimo biti usmiljeni, spoštljivi do vsakega, vztrajni v molitvi, potrpežljivi, sočutni z drugimi, skromni, nemaščevalni, miroljubni. To pa so tudi vre-

dnote, ki jih potrebujejo ljudje, ki se odločijo za kakšen duhovni poklic. Zato molimo:

Otrok: Dobri Bog, pomagaj vsem staršem, da bodo svoje otroke vzgajali ne le z besedo, ampak zlasti z lepim zgledom.

Vsi: Prosimo te, pomagaj jim!

Otrok: Pomagaj staršem, da bodo veseli in velikodušni, če boš njihove otroke poklical v svojo službo.

Vsi: Prosimo te, pomagaj jim!

Otrok: Bodi blizu vsem otrokom iz naše župnije, varuj jih, da ne bodo zašli s poti, ki vodi k tebi.

Vsi: Prosimo te, pomagaj jim!

Otrok: Jezus, spremljaj naše mlade, da se bodo vedno odločali za dobro.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Jezus, prosimo te, ostani vedno ob strani tistim, ki so se že odločili za duhovni poklic. Daj, da jih prijatelji, starši ali kdo drug ne bi odvrnili od Tebe.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Dobri Bog, pomagaj nam, da bi znali med seboj tekmovali v dobrih lastnostih in tako bili bolj podobni tebi, ki si naš najboljši prijatelj.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Vsi: Oče naš ... Zdrava Marija ... Slava Očetu ...

Pesem: *Ko Jezus je začel učiti*

*Ko Jezus je začel učiti,
izbral si prve je učence
in najprej se njegova je dobrota
izlila na dva revna ribiča;*

*Simon in brat njegov, Andrej,
zaslišala čudovite sta besede:
»Hodita za menoj, napravil
vaju bom za ribiča, za ribiča ljudi!«*

*Z učenci se tedaj umakne k morju,
pri mitnici zagledal je Mateja,
in rekel mu je: »Hodi za menoj!«
Matej je vstal in šel za njim.*

Duhovnik, katehist, katehistinja ali eden od večjih otrok

Neki učitelj postave je Jezusa vprašal: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« Rekel mu je: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« (Lk 10,25–28)

Duhovnik, katehist, katehistinja ali eden od večjih otrok

Ko razmišljamo o tem, da ti, o Bog, vabiš vsakega človeka, da ljubi tebe in svojega bližnjega, se zavedamo, da to ni lahko. Zato te prosimo ne le zase, ampak predvsem za mlade iz naše družine, župnije in škofije:

Otrok: Naj naši mladi nikoli ne pozabijo, da jih imaš rad.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj jim bodo tvoje zapovedi smerokazi v življenju.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj se naučijo razmišljati s svojo glavo, ne pa tako, kot jim narekuje večina ljudi.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj ne podležejo javnemu mnenju, ki zavrača krščanske vrednote.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj iščejo smisel svojega življenja tudi v branju in premišljevanju Svetega pisma.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj jim nasveti in vzpodbudne besede staršev pomagajo najti pravo modrost v življenju.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj jim dobronamerni nauki odraslih pomagajo pri odkrivanju življenjske modrosti.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj jim darovi Svetega Duha, ki so jih prejeli pri krstu in birmi, pomagajo v dvomih in pri odločanju za dobro.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj pri odločanju za poklic upoštevajo tudi tvojo željo, da svoje darove postavijo v službo tebi in bližnjemu.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Naj tisti, ki jih kličeš v duhovniški, redovniški, misijonski ali katehetski poklic, nanj odgovorijo z veseljem in pripravljenim srcem.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Otrok: Prosimo tudi za starše in druge vzgojitelje, da bi za mlade radi molili ter jim bili s svojim življenjem zgled.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Vsi: Oče naš ...

Pesem: *Živo verjem, Jezus, v te, trdno upam, ljubim te. Srce moje naj bo tvoje, ti pa Jezus moj. Srce moje ...*

Sledi blagoslov z Najsvetejšim

Pesem:

Grehov se kesam zelo, naj mi v odpuščanje bo. Srce moje ...

Glej, po tebi hrepenim in prejeti te želim. Srce moje ...

Jezus, blagoslov nam daj, nas po smrti vzemi v raj. Srce moje ...

Zdaj še Mati ljuba ti, plašč nad nami razprostri. Ti nas brani, nas ohrani Jezusu.

Vzgoja za duhovni poklic – kateheza za starše

Cilj: Opozoriti, da je duhovni poklic del življenjskega načrta in življenjske usmeritve posameznika ter posebno proces, na katerega vpliva več dejavnikov in je v veliki meri odvisen od staršev.

Mogoče bi bilo primerno spregovoriti tudi o ljubezni do Cerkve oz. o pozitivnem odnosu do domačega občestva. Postaviti vprašanje, ali in kako sploh vidijo smisel v sodelovanju sebe in otrok pri življenju Cerkve – v smislu živih občestev, ki porajajo nove duhovne poklice. Če se družine srečajo z življenjem Cerkve samo pri nedeljski sv. maši, je to za rast duhovnih poklicev premalo ...

Nadarjenost za določeno stvar, na katero so sodobni starši tako pozorni, je seveda dana za dobro vsakega posameznika, vendar ali se starši zavedajo, da je dana otroku najprej in v prvi vrsti zato, da služi Bogu – Bogu v čast. Če bi bili bolj osredotočeni na zastoj-skost in služenje, tudi predanost v duhovni poklic ne bi bila tak »tabu«.

Potek srečanja: Po pozdravu lahko preberemo evangeljski odlomek Janez 1,35–45 in po nekaj minutah tišine nadaljujemo s pogovorom o prebranem odlomku. Za konec srečanja pa uporabimo molitev, ki je napisana na koncu kateheze.

Uvod

Leta po vojni so radirala vsako misel, da bi se v sodobnih časih kdo še odločal za duhovni poklic. Pa vendar je bilo duhovnih poklicev kljub temu kar veliko. Kdo ve, zakaj je tako?

Poslušajmo odlomek iz Janezovega evangelija, v katerem je opisan poklic apostolov:

(Eden od staršev prebere.)

“Naslednji dan je Janez spet stal tam in z njim dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: ”Glej, Božje Jagnje!” Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: ”Kaj iščeta?” Rekla sta mu: ”Rabi, kje stanuješ?” Rekel jima je: ”Pridita in bosta videla.” Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure. Eden od teh, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu rekel: ”Našli smo Mesija.” Privedel ga je k Jezusu. Jezus je uprl pogled vanj in rekel: ”Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefa.”

Naslednji dan je Jezus hotel oditi v Galilejo. Našel je Filipa in mu rekel: ”Hodi za menoj!” Filip pa je bil doma iz Betsajde, iz Andrejevega in Petrovega mesta. Našel je Natanaela in mu rekel: ”Našli smo njega, o katerem so pisali Mojzes v postavi in preroki: Jezusa, Jožefovega sina iz Nazareta.”(Jan 1,35–45)

Razmislimo in poiščimo razloge, zaradi katerih so se zgoraj navedeni apostoli odločili hoditi za Jezusom?

I. Duhovni poklic temelji na globoki veri

Duhovni poklic se bistveno loči od drugih v tem, da temelji na globoki veri, kar ni nujno potrebno npr. za poklice na področju tehnike, prava ali medicine, dasi ostane vera človeku še vedno osebni problem. Duhovni poklic pa terja sam po sebi dvoje: vero in popolno predanost.

Versko vzgajati pomeni zaupanemu otroku z dejavno ljubeznijo pomagati, da bo odprl svoje srce Bogu. Pomagati mu je treba pri iskanju osebne poti življenja, mu omogočiti izkušnjo vere in mu pravočasno dovoliti osebne odločitve in sprejemanje odgovornosti. Verska vzgoja pomaga otroku, da bo zmožen odkrivati smisel življenja in da bo našel pot k srečanju z Bogom. Z versko vzgojo je otrokovo življenje bolj bogato; v njegovem življenju je več veselja, upanja in smisla.

Iz takega okolja lahko izhajajo tudi duhovni poklici. Vzgoja za duhovne poklice je zelo pomembna. V bistvu je to najprej vzgoja za vero. Če bodo starši govorili o duhovnih poklicih kot o nečem najvišjem, kar lahko otrok doseže, in če ne bodo imeli pred očmi samo materialnega stanja poklica, potem se bodo v slovenskih družinah otroci še odločali za duhovne poklice.

Razmislite in povejte, ali kot starši kdaj govorite o duhovnih poklicih? Kako prikazujete duhovni poklic? Bi bili kot oče ali mati zmožni predlagati svojemu otroku duhovni poklic? Zakaj da in zakaj ne?

II. Duhovni poklic je klic Boga

Vsaka poklicanost je neke vrste danost. Duhovni poklic pa gre še korak naprej. Tu je poleg veselja in sposobnosti potreben še izrecni Božji klic. Bog položi v človeka neko skrivnostno naravnost, ki ji človek lahko sledi ali pa jo zavrže.

Kdor se odloči za duhovni poklic, mora sprejeti osnovni pogoj svoje odločitve: odpoved sebi, da bo živel za bližnjega. Kdor zmore tako celostno odpoved, ima v sebi bistven pogoj za duhovni poklic. Kot starši morate svoje otroke vzgajati predvsem z zgledom k odpovedi. Vse drugo sledi samo po sebi. Razumljivo je, da do take osebne in popolne odpovedi ne dospemo samo s človeškimi močmi. Zanj je treba Božje milosti. Zato pravijo koncilski očetje, da je treba moliti in si izprositi moči Svetega Duha. Če je poklic izmoljen in pripravljenost na celotno žrtev premoljena, potem more vsak fant in vsako dekle mirno in s polnim zaupanjem stopiti na pot duhovnega poklica.

Bog ničesar ne daje v prazno. Duhovni poklic mora biti izmoljen in podprt s trpljenjem.

Ali si kot oče ali mati pripravljen moliti za svojega otroka, da bi si izbral duhovni poklic? Zakaj?

Sploh molite v družini? Dajete s tem prostor Bogu, da v vaši družini izbere duhovni poklic?

Česa vas je strah pri morebitni odločitvi svojega otroka za duhovni poklic? Morda zaradi tega za to ne molite?

Posebna dneva molitve za duhovne poklice sta prva sobota in prvi četrtek: kako ovrednotite ta dva dneva?

III. Človeštvo potrebuje duhovnih poklicev

Človeštvo je prav zaradi zagledanosti v materialni svet potrebno duhovnih poklicev, ki obujajo duha v človeku in pričujejo bolj izrazito od nas vseh za evangelij. Ljudje danes niso lačni samo zemeljskega kruha, temveč Božjega.

Bridko je dejstvo, da danes, ko je svet dospel do spoznanja, da je treba v temeljih obnoviti človeško družbo, ko vsi čakajo na rešitelja: da prav danes nima Cerkev dovolj apostolov. Nasprotno, duhovni poklici postajajo iz leta v leto manjštevlni. Preobilje in želja po uživanju sta temeljna razloga, da ni duhovnih poklicev.

Kako lahko je biti dober kristjan z vsem ugodjem in morda celo z željo po razkošju. In če z zavestjo, da nekaj dam za misijone, da sem vsako nedeljo pri maši, da zmolim zvečer nekaj očenašev. Kdo mi more oporekati?

Človek je skrivnost. Tudi Bog jo čuva. In on kliče vsakogar drugače. Res je treba Cerkvi tudi dobrih očetov, dobrih mater, dobrih umetnikov, dobrih učenjakov. A danes ji je treba predvsem dobrih oznanjevalcev Evangelija. Glede tega pa nastane vprašanje: Ali smo iskreni? Ali smo pogumni?

Čemu potrebujemo še danes duhovne poklice? Komu pripisujete dejstvo, da primanjkuje duhovnih poklicev?

IV. Molitev

Gospod Jezus Kristus, pastir naših duš, vedno znova vabiš s svojim ljubeznivim pogledom številne fante in dekleta, ki živijo sredi vrtincev današnjega sveta.

Odpri jim duha, da bodo med vsemi glasovi, ki pridejo do njihovih ušes, zaslišali tvoj nezamenljivi, blagi, a tako močan glas, ki tudi danes vabi: »Pridi, hodi za menoj!«

Navdušuj našo mladino za velikodušnost, daj, da bo občutljiva za pričakovanja bratov in sester, ki prosijo pomoči in miru, resnice in ljubezni.

Vodi mlade k evangeljski radikalnosti, da bodo sposobni v sodobnem človeku prebuditi neizmerno bogastvo tvoje ljubezni.

V svoji dobroti jih pokliči in pritegni k sebi.

Razpošlji jih v svet s svojo resnico in jih ohrani v sebi. Amen.

(sv. Janez Pavel II.)

Kazalo

Živa občestva pot duhovnih poklicev	1
Uvodna beseda	3
Sporočilo papeža Frančiška za 51. Svetovni dan molitve za poklice 2014 11. maj 2014: 4. velikonočna nedelja	4
3. velikonočna nedelja, 4. maj 2014	8
Ponedeljek, 5. maj 2014.....	12
Torek, 6. maj 2014	14
Sreda, 7. maj 2014	16
Četrtek, 8. maj 2014.....	18
Petek, 9. maj 2014.....	20
Sobota, 10. maj 2014	22
Nedelja, 11. maj 2014	24
Molitvena ura za nove duhovne poklice za otroke	29
Vzgoja za duhovni poklic – kateheza za starše.....	35